

Mikuličić - Lončarić - Bahun - Topić

odvjetničko društvo

Goran Mikuličić, Tihomir Lončarić, Neven Bahun, Željka Topić

Zagreb, 9.6.2022.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2

10000 Zagreb

Na broj: P-2197/2021

Tužitelj: **AUTO MAKSIMIR d.o.o.**, Ulica kneza Branimira 191, 10000 Zagreb,
OIB:96607355815,

Tuženik: **P Automobil Import d.o.o.**, Zagreb, Kovinska 5, OIB:44123621027
zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mikuličić-Lončarić-
Bahun-Topić, Zagreb, Medveščak 54

PODNEŠAK TUŽENIKA

Kojim se tuženik očituje na podneske tužitelja od 26.04.2022.g. i 31.05.2022.

Očitovanje na podnesak od 26.04.2022.g:

1. Tuženik nije nikada tvrdio kako je zastara počela teći donošenjem rješenja o privremenoj mjeri.

Naprotiv tuženik tvrdi kako je zastara počela teći kada je tužitelj saznao za štetu i štetnika, a ukoliko je uslijed podnošenja tužbe u predmetu P-3188/16 i došlo do prekida zastare naknade eventualne buduće štete (a nije jer se radilo samo o deklaratornoj tužbi) **ta zastara bi ponovno počela teći danom sklapanja novog „Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme“ od dana 09.07.2018** kojim su tužitelj i tuženik ponovno regulirali svoje odnose u pogledu distribucije vozila i počeli izvršavati sva prava i obveze koje proizlaze iz tog ugovora.

Tuženik još jednom ukazuje kako se u predmetu P-3188/16 radilo samo o deklaratornoj tužbi kojom se „*utvrđuje da je između tužitelja AUTO MAKSIMIR d.o.o., Ulica kneza Branimira 191, 10040 Zagreb, OIB: 96607355815 i tuženika P AUTOMOBILI IMPORT d.o.o., Bani 75,*

Medveščak 54, 10000 Zagreb, Hrvatska

Tel: +385 (1) 46 33 945, 46 33 946, Fax: 46 33 947, E-mail: mlbt@mlbt.hr

Odvjetničko društvo MIKULIČIĆ-LONČARIĆ-BAHUN-TOPIĆ osnovano je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu br. Tt-95/95 kao javno trgovačko društvo

Buzin, 10010 Zagreb, OIB: 44123621027, dana 17. prosinca 2013. godine sklopljen i na snazi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme“.

Činjenica da je dana 09.07.2018. među strankama zaključen novi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme ne može biti sporna i uopće nije bitno što je stranke motiviralo na sklapanje istog. Ugovor je sklopljen i time je ugovor iz 2013. godine, ako je do tada važio, definitivno prestao važiti.

Dakle, Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme od 17.12.2013.g. svakako je prestao važiti dana 09.07.2018. kada je zaključen novi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme i nakon toga tužitelj više nije mogao trpjeti nikakvu štetu zbog neizvršavanja ugovora od 17.12.2013.g. već samo štetu uslijed eventualnog neizvršavanja Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme od 09.07.2018. Međutim tuženik je taj ugovor uredno izvršavao, za razliku od tužitelja.

Dana 09.07.2018. svakako je prestao i eventualni prekid zastare nastao podnošenjem tužbe budući je spor oko postojanja ili nepostojanja ugovornog odnosa između stranka faktički završen sklapanjem novog Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme, neovisno o trajanju žalbenog postupka u parnici P-3188/16.

Prema čl. 245. st. 3. ZOO-a ukoliko je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.

2. Naravno da tužitelj bez vizualne prilagodbe poslovnog objekata prema potrebama pojedine marke (boja objekta, logotipovi i sl.) nije mogao računati na distribuciju neke druge marke vozila. Brojne tvrtke prelaze na distribuciju vozila drugih robnih marki i prilagođavaju svoje objekte standardima tih robnih marki i u praksi se radi uglavnom o vizualnim prilagodbama poslovnih objekata prema potrebama pojedine marke (boja objekta, logotipovi i sl.). To u ostalom i proizlazi iz E-mail dopisa Honda vozila Ruting d.o.o. koji je tužitelj dostavio u spis.

3. Tužitelj u svome podnesku tvrdi kako je u 2013. godini prodao vozila u vrijednosti preko 25.000.000,00 kn, a pri tome sudu dostavlja ulazne i izlazne račune i za brojna rabljena vozila.

Tuženik ističe kako je predmet Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme koji je imao zaključen sa tužiteljem isključivo prodaja NOVIH vozila marke Peugeot, a da rabljena vozila sa kojima su trgovali tužitelj i tuženik nisu bila predmetom istog pa tužitelju neizvršavanjem tog ugovora nije niti mogla nastati šteta vezana uz prodaju rabljenih vozila.

Bez obzira na to da li je marža tužitelja prilikom trgovanja novim vozilima Peugeot bila oko 2 % ili se u taj izračun trebaju uključiti i tuženikova dodatna odobrenja pa ta marža iznosi 5,57%, kako to proizlazi iz tablice koju je dostavio tužitelj, i dalje ostaje činjenica da je tužitelj utužio iznos štete od 282.777.832,00 kn i to **sa osnova pada prihoda** u razdoblju 2014.-2021.g.

Tužitelj sav eventualni prihod ostvaren prodajom vozila marke Peugeot tretira kao svoju dobit i zanemaruje da, prema vlastitoj računici, kod svoga prihoda od 105,57 kn ima barem 100,00 kn troška nabave vozila (naravno tu su i brojni drugi troškovi koji nastaju kupnjom i prodajom vozila).

Tužitelj i nadalje ne želi shvatiti da je 2013. godine poslovao sa prihodom od 58.026.772,00 kn ali sa neto dobiti od samo 1.094.877,00 kn, pri čemu se ne zna da li je tu cjelokupnu dobit ostvario prodajom vozila marke Peugeot ili je na prodaji vozila marke Peugeot producirao gubitke, a dobit ostvarivao od drugih djelatnosti. Naime, u idućim godinama, u kojima nije prodavao vozila marke Peugeot ostvario je veću dobit.

Šteta predstavlja umanjeње nečije imovine ili sprječavanje njezina povećanja pa tužitelj pogrešno istu računa kao iznos manje ostvarenih ukupnih prihoda u 2013. godini.

Povećanje imovine tužitelja u 2013. godini nije iznosilo 58.026.772,00 kn (koliko je imao ostvarenih prihoda) već samo iznos od 1.094.877,00 kn kolika mu je bila neto dobit u 2013. godini (nakon odbijanja ukupnih rashoda i poreza na dobit).

4. I u vrijeme neizvršavanja Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme od 17.12.2013.g. tužitelj je bio ovlašten servisirati vozila marke Peugeot pa stoga nije točno da bi izgubio poslove servisiranja vozila, pa niti onih u jamstvenom roku. Koji od ovlaštenih servisa će vlasnik vozila odabrati za servis svoga vozila (u jamstvenom roku i nakon njega) ovisi samo o vlasniku vozila.

5. Tuženik i nadalje ne želi ulaziti u poslovnu politiku tužitelja i u razloge prodaje njegove dugotrajne imovine – nekretnine u Kraljevićevoj ulici. Tuženik i nadalje ostaje kod tvrdnje kako tužitelj nije „izgubio“ već da je **prodao** svoj poslovni kompleks radi izgradnje novog kompleksa od četiri stambene zgrade Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 17. srpnja 2015.g.

Očitovanje na podnesak od 31.05.2022.g:

Tužitelj u svome podnesku navodi kako mu i nadalje nastaje šteta zbog neizvršavanja Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme od 17.12.2013.g.

Tuženiku je već dosadno isticati kako je dana 09.07.2018. između stranaka zaključen novi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme čime je prestao važiti onaj od 17.12.2013.g.

Ugovor od 09.07.2018. je izvršavan i bio je na snazi sve dok tuženik svojim teškim kršenjem ugovornih obveza nije isprovocirao raskid istog. O zakonitosti raskida Ugovora o distribuciji na neodređeno vrijeme od 09.07.2018. očitovao se i naslovni sud svojim Rješenjem Ovr-60/18 od 1. kolovoza 2019. godine potvrđenim rješenjem VTSRH Pž-5924/2019-2 od 6. studenog 2019.g.

Dakle, Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme od 17.12.2013.g. je bio na snazi do 09.07.2018. pa je nevjerojatno da tužitelj tvrdi kako mu je zbog neizvršavanja tog ugovora i nakon 09.07.2018. (drugo polovini 2018. g. te u 2019., 2020., 2021. i 2022.) nastala šteta zbog izmakle dobiti u visini od cca. 70.000.000,00 kn.

Prema tužitelju, izmakla dobit za razdoblje 2014-2022 iznosi čak 90.218.275,50 kn ili 82 puta više od tužiteljeve neto dobiti u 2013.godini.

Sve u svemu tužitelj se u svom podnesku, kao i do sada, razbacuje proizvoljnim brojkama u pogledu visine izmakle dobiti kao i u pogledu načina na koji je izvršio obračun izmakle dobiti.

Prema rezultatima 2013. godine na koju se referira tužitelju bi trebalo čak 82 godine da ostvari povećanje imovine od 90.218.275,50 kn, a čak 258 godina da ostvari povećanje imovine u visini svog tužbenog zahtjeva.

Pri tome i dalje nije poznato da li je dobit iz 2013.godine ostvarena prodajom vozila marke Peugeot ili je na prodaji vozila marke Peugeot te godine producirao gubitke, a dobit ostvarivao od drugih svojih djelatnosti nevezanih uz Ugovor o distribuciji vozila. Ponavljamo, u idućim godinama u kojima nije prodavao vozila marke Peugeot tužitelj je ostvarivao veću dobit nego 2013.

Teško je reći što je maštovitije i inventivnije, da li tvrdnja da tužitelju i dalje nastaje šteta i da će mu ista očito nastajati još mnogo godina, ili način izračuna te štete tj. izmakle dobiti po kojem izračunu izmakla dobit u 2014 godini iznosi 109.730,50 kuna, u 2015. g. 454.941,00 kn, da bi u 2022.g. iznosila čak 17.951.391,00 kn (163 puta više nego u 2014 g., a 40 puta više nego u 2015.g.).

Maštovita je i tvrdnja kako prodaja vozila marke Peugeot u RH svake godine raste po stopi od 7,38%. Po računici iz podneska tužitelja uz godišnji porast od 7,38%. u RH bi se 2021 godine prodalo čak 5.271 novih Peugeot vozila.

Na žalost, stvarnost je drugačija i prema neovisnim podacima agencije Promocija plus u 2021 godini se u RH prodalo 2.183 novih Peugeot automobila.

Dokaz: <https://www.autonet.hr/media/2022/01/Trziste12-2021.pdf>
u prilogu ispis

Slijedom svega navedenog p r e d l a ž e se odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu tuženikovog parničnog troška.

P Automobil Import d.o.o po:

Prilog: ispis podataka agencije Promocija plus

Troškovnik:

-	sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.)	100.000,00 kn
-	sastav podneska 5.4.22 (Tbr. 8.)	100.000,00 kn
-	ročište 5.5.22 (Tbr.9/5)	500,00 kn
-	sastav ovog podneska (Tbr. 8.)	100.000,00 kn
-	Pdv	75.125,00 kn

UKUPNO	375.625,00 kn
--------	---------------